

בּוֹקֶר טוֹב בְּנֵי הַיָּקָר,

אֲנִי רוֹצֶה שִׁיְהִי לָךְ, יוֹם שֶׁל מְנוּחָה, יוֹם שֶׁל שְׁלוֹה.
קַח אִיתְּךָ צִידָה לַדֶּרֶךְ, שְׁבָעָה יְסוּדוֹת, שְׁכַתָּב בַּעַל
חוֹבֵת הַלְבָבוֹת, בְּשַׁעַר הַבֵּיטָחוֹן.

הָרִאשׁוֹן:

אֲנִי מְרַחֵם עָלֶיךָ יוֹתֵר מִכָּל מְרַחֵם. אָבִינוּ אָב הַרְחָמָן.

הַשֵּׁנִי:

לֹא יַעֲלֶם מִמֶּנִּי, מֶה שֶׁטוֹב לָךְ – בְּנִסְתֵּר בְּנִרְאָה בְּזָה
וּבְבָא.

הַשְּׁלִישִׁי:

אֲנִי חֲזָק יוֹתֵר מִכָּל חֲזָק. כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ הַשֵּׁם עָשָׂה.

הָרְבִיעִי:

אֲנִי מַשְׁגִּיחַ עַל הַנְּהַגַּת בְּנֵי אָדָם כּוֹלֵם – לֹא יִתְעַלֵּם
מִמֶּנִּי דְבָר.

הַחֲמִישִׁי:

שָׂאִין בְּיַד אֶחָד, אֵין בְּיַד אֶחָד מִהֶבְרוּאִים לְהוֹעִיל
וְלְהַזִּיק. כִּי אִם בְּרִשּׁוֹתֵי. כִּי אִם בְּרִשּׁוֹת הַבוֹרָא.

הַשִּׁשִּׁי:

תִּדְעַ. רַב טוֹבִי עָלֶיךָ. "אֶפִּילוּ אִם אֵינְךָ רֹאוּי לְכָךְ".

הַשְּׁבִיעִי:

הַלִּיכּוֹתֶיךָ נְעֻלָּמוֹת וְעֻמּוּקוֹת, גְּבוּהָ מֵעַל גְּבוּהָ, אִי
אֶפְשָׁר לְהוֹסִיף לְגְרוֹעַ, לֹא לְהַקְדִּים וְלֹא לְאַחֵר עַל מֶה
שֶׁגָּזַר הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

בוקר טוב בני היקר,

אני רוצה שיהיה לך, יום של מנוחה, יום של שלווה.
קח איתך צידה לדרך
שבועה יסודות, שכתב בעל חובת הלבבות, בשער
הביטחון.

הראשון:

אני מרחם עליך יותר מכל מרחם.
אבינו אב הרחמן.

השני:

לא יעלם ממני, מה שטוב לך –
בנסתר בנראה בזה ובבא.

השלישי:

אני חזק יותר מכל חזק. כל אשר
חפץ השם עשה.

הרביעי:

אני משגיח על הנהגת בני אדם
כולם – לא יתעלם ממני דבר.

החמישי:

שאין ביד אחד, אין ביד אחד
מהברואים להועיל ולהזיק. כי אם
ברשותי. כי אם ברשות הבורא.

השישי:

תדע. רב טובי עליך. "אפילו אם
אינך ראוי לכך".

השביעי:

הליכותיו נעלמות ועמוקות, גבוה
מעל גבוה, אי אפשר להוסיף
לגרוע, לא להקדים ולא לאחר
על מה שגזר הבורא יתברך שמו

